

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor práce: Jan Komárek

Obor: Etnologie se specializací vietnamistika

Název posuzované práce: **Nguyễn Du a Příběh Kiêu**

Předkládaná bakalářská práce se zabývá vietnamským básníkem Nguyễn Duem (1765–1820) a jeho stěžejným dílem, románem ve verších známým jako „Příběh Kiêu“. Autor a dílo jsou v zemi původu často popisováni jako jeden z vrcholů vietnamského literárního génia, kterému se ale v zahraničí nedostává náležitého uznání (autor bakalářské práce situaci srovnává s postavením *Máje* Karla Hynka Máchy v českém písemnictví – s. 6).

Ačkoliv se v minulosti i v českém prostředí objevilo několik překladů tohoto slavného románu (vesměš ale šlo o překlady přes další jazyk), jeho hlubší analýza doposud schází. V tomto ohledu je předkládaná práce užitečným počinem na poli vietnamistických studií.

Práce je přehledně rozdělena na několik základních částí. V úvodní kapitole „Synopsis“ autor představuje obsah románu. Část „Geneze příběhu Wang Cuiqiao“ je zdařilým pojednáním o čínských předlohách oblíbeného vietnamského příběhu. Autor zde rekonstruuje dějinné souvislosti, na pozadí kterých se příběh odehrává. V podkapitole „1.3 Mezi historií a fikcí“ provádí kritickou analýzu vývoje synopse, vzniku jednotlivých hrdinů a přesvědčivě ukazuje jak si různí čínští autoři, kteří příběh literárně zpracovali, látku podle svých potřeb upravovali. Autor čerpá především z dizertační práce Charlese Edwarda Benoita (1981) a z článku Erica Henryho (1984). Je pravděpodobné, že i díky tomu se mu povedlo zachovat objektivitu a odstup, které bohužel mnoha vietnamským publikacím chybí (mnoho autorů velmi citlivě reaguje na cokoliv, co by mohlo být považováno za neoprávněnou kritiku, či umenšování výjimečnosti Příběhu Kiêu. Na to správně upozorňuje i autor předkládané práce např. na str. 10). Tuto část považuji za velmi zdařilou.

Druhá kapitola „Od Cuiqiao k Thúy Kiêu“ přináší další zajímavé informace. Užitečná je úvodní stať, kde se autor věnuje přijetí Nguyễn Duova díla současníky a uvažuje nad důvody jeho popularity. Za poněkud rozporné ale považuji další členění práce. Podkapitola „2.1 Ctnostný kníže“ je stručným životopisem Nguyễn Dua. Podkapitola „2.2

Rozervané útroby“ je pak zamyšlením nad konkrétním básnickým obrazem, jeho užitím v původním názvu díla a následně pak adekvátním překladem do češtiny. Obsah podkapitol je nepochybně hodnotným příspěvkem k literárněvědnému bádání, oprávněná je i teze o propojenosti autora a díla, domnívám se ale, že jiné členění práce by bylo vhodnější a přispělo by k přehlednosti.

Práce je doplněna obsáhlou bibliografií, která obsahuje primární i sekundární prameny v angličtině, češtině, čínštině a vietnamštině. Nachází se zde i sedm samostatně uvedených článků/statí/předmluv z jedné publikace; stěžejné vietnamské antologie Lê Xuân Lít, *Hai trãm nãm nghiên cứu – bàn luận Truyện Kiều*. Hà Nội: Giáo dục 2007.

V příloze bakalářské práce se nachází ukázka překladu románu. Musím konstatovat, že ač je relativně krátká, jedná se o jeden z nejzajímavějších a literárně nejpůsobivějších překladů tohoto textu, které jsou mi známy.

Je nutné vyzdvihnout vysoký styl a pečlivý jazyk, kterým je práce napsaná. Nakolik jsem schopen to posoudit, neobsahuje prakticky žádné gramatické chyby. Autor s oblibou užívá archaismy, básnickým jazykem je napsána zejména část „Synopsis“, příležitostně se objevuje v celém textu (a samozřejmě v příloze). Tento způsob užití jazyka celou práci ozvláštňuje a zajímavým způsobem kontextualizuje a ačkoliv na některé čtenáře může střídání stylu působit rušivě, domnívám se, že je plně v kompetenci autora.

Navrhoval bych upravit formulaci z úvodu: „Při překladu názvů literárních děl uvádíme v případě děl čínských čínskou výslovnost vlastních jmen v nich obsažených, analogicky u děl vietnamských výslovnost vietnamskou.“ (s. 5)

Autor dále uvádí, že tam, kde to považuje za relevantní, doplňuje k vybraným pojmům překlad/přepis v pořadí: pinyin, tradiční čínské znaky a v chữ quốc ngữ. (s. 5) Není ale zřejmé, podle jakého klíče postupuje (překlad jednoslovné věty na s. 31 (?)). Některé přepisy průběžně vynechává, ač patrně náleží do stejné skupiny pojmů (např. tituly na s. 30).

Práci považuji za mimořádně zdařilou a pro obor přínosnou. Věnuje se látce, která dosud nebyla dostatečně zpracována, přináší zajímavé informace a autor dokazuje schopnost metodicky správně postupovat, selektivně a kriticky zpracovat prameny a vyvozovat závěry.

Práci rozhodně doporučuji k obhajobě a předběžně navrhuji hodnocení **výborně**.

V Praze 9.6.2014

Mgr. Ján Ičo. Ph.D.

oponent